

kale Ændringsforslag. Formelt og reelt har det ærede Medlem og den Gruppe, han er Fører for, i høj Grad Medansvaret for, at dette høje Ting ved anden Behandling vedtog et meningsløst Lovforslag, et Lovforslag, som det nu tilkommer det høje Landsting at bringe noget godt ud af. Jeg ved ikke, om dette er god Politik, set fra det ærede Medlems politiske Standpunkt eller fra den Gruppes Standpunkt, som han tilhører. I Overensstemmelse med den radikale Gruppes Traditioner er det i hvert Fald ikke.

Men et endnu tungere Ansvar har det ærede Medlem og hans Gruppe med Hensyn til det rent finansielle. Som ærede Medlemmer vil vide, betød Ministeriets og Udvalgsflertallets Forslag en Besparelse for Staten og Kommunerne i Forhold til den nugældende Lov paa 3,6 Mill. Kr. Det ærede Medlems lange Ændringsforslag til anden Behandling medførte en forøget Udgift i Forhold til den nugældende Lov paa 1,8 Mill. Kr. Altsaa, Forskellen mellem Venstre og det konservative Folkepartis Forslag paa den ene Side og det radikale Forslag paa den anden Side var, udtrykt i Penge, $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Denne Forskel paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vil muligvis bringe det ærede Medlem til at forstaa, at vi fra vor Side tog saare køligt paa det ærede Medlems Ændringsforslag, og vil det ærede Medlem ikke selv forstaa det, saa er der sikkert mange andre, der kan. Disse $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er vel værd at huske, og de vil sikkert ogsaa blive husket. Saa meget vilde det ærede Medlems Førerskab have kostet Staten og Kommunerne, hvis dette høje Ting havde fulgt det ærede Medlem i hans Ændringsforslag. Baade af rent formelle Grunde og ogsaa af finansielle Grunde maa jeg derfor ganske bestemt tage Afstand fra det ærede Medlems Ændringsforslag, ogsaa her ved tredie Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skal jeg kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem mente at have fundet en væsentlig Forskel mellem Venstres Standpunkt i 1921 og det Standpunkt, som den højtærede Justitsminister udtalte, nemlig at man i 1921 regnede denne Lov for en Forsikringslov, medens man nu benægtede, at det var en Forsikringslov. Dette er ikke i Overensstemmelse med Udtalelser af den ærede Justitsminister og mig. Vi har begge udtalt, at denne Lov er en Kombination af Forsikring og Forsørgelse, og for mit Vedkommende har jeg udtalt, at naar man opretholder det Beløb, der svarer til Forsikringen, er Staten berettiget til at ændre

den Del af Renten, der indeholder en Forsørgelse.

Saa oprullede det ærede Medlem Hr. Borgbjerg til Oplivelse for mig flere Alternativer, jeg kunde have valgt ved tredie Behandling af dette Lovforslag. Jeg takker det ærede Medlem mange Gange for de Oplysninger, jeg her fik. Men det ærede Medlem saa rent bort fra et enkelt Alternativ, nemlig at jeg ønskede at se rent praktisk og sagligt paa dette Lovforslag. Jeg kan godt se, at det konservative Ændringsforslag paa flere Punkter kan kritiseres, og jeg har selv udtalt, at som Besparelsesforslag er det ikke meget værd. Men hvis det ærede Medlem var lidt mere smidig i sin Tankegang, vilde han kunne indse, at ved anden Behandling og nu ved tredie Behandling foreligger der en usædvanlig Situation, og i Anledning af en usædvanlig Situation er man nødt til at vælge en usædvanlig Fremgangsmaade.

Det ærede Medlem stillede dernæst det direkte Spørgsmaal til mig, hvorledes jeg kunde anbefale dette Lovforslag, og derefter hvorledes jeg vilde stille mig, naar Lovforslaget kom op i Landstinget. Naar Lovforslaget kommer op i Landstinget, vil jeg selvfølgelig fuldt ud gaa i Samarbejde med det høje Ting og se at faa noget godt ud af Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Møller skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Der er endelig kommet Enighed mellem det ærede Medlem og mig. Jeg er nemlig ganske enig med det ærede Medlem, naar han udtaler, at det Lovforslag, der fremgik af hans Ændringsforslag, kunde man ikke være bekendt at sende op i det andet høje Ting. Men jeg kan unægtelig ikke forstaa, at det ærede Medlem kan tilstaa denne Enighed med den glade Mine, hvormed han gjorde det. Det ærede Medlem maa øjensynlig endnu ikke rigtig have forstaaet, hvad Resultatet var af det ærede Medlems Ændringsforslag til anden Behandling.

Med disse Bemærkninger skal jeg udtale, at jeg kan tiltræde de Konservatives Ændringsforslag.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mente at kunne anbefale, at man stemte for et af vore Ændringsforslag, medens han overfor de andre vilde afholde sig fra at stemme af Hensyn til Tanken om, at Socialkommissionen skulde have en Lov af denne Karakter til Behandling. Det kan i og for sig være meget rigtigt. Navnlige synes jeg, at denne Betragtning med nogen Styrke kunde have været gjort